

Ένα μεγάλο θαύμα του Αγίου Ανδρέα στην Καρπασία της Κύπρου

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Αυτές τις μέρες, πού εμείς εδώ πέρα γιορτάζουμε μέ λόγους μεγάλους και πανηγυρικούς, με χαρές και φωταγωγίες, λιτανείες και κωδωνωκρουσίες τον Άγιό μας, τον Πολιούχο Ανδρέα, τόν τής πρώτης κλήσεως μαθητή του Χριστού, κάποιοι άλλοι λαβωμένοι και πονεμένοι, χιλιάδες χιλιόμετρα θάλασσας μακριά μας, αμφίβολο είναι εάν θα μπορέσουν να μπούνε κι' εφέτος στην σκονισμένη Εκκλησιά τους και ν' ανάψουν τ' αγιοκέρι τους

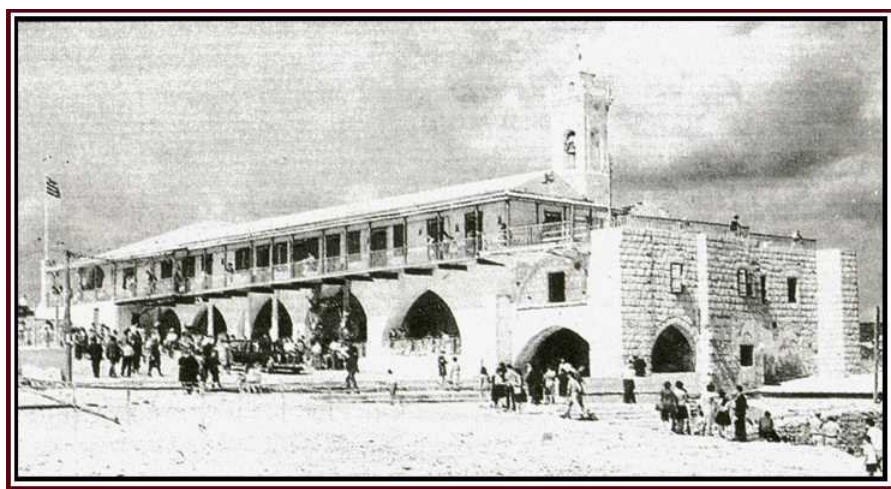
Το γιατί και πώς, μη το αναζητήσουμε στους δέλτους της πρόσφατης ιστορίας γιατί ακόμη η ιστορία της Κύπρου γράφεται, και μόνο στον επόμενο αιώνα, εάν ζήσουμε και όσοι ζήσουνε, θα μάθουμε γιατί και πώς έγινε το μεγάλο κακό και στα δύο την μοιράσανε...Τήν Κύπρο μας !

ΤΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ...

Το ιστορικό Μοναστήρι του Αγίου Ανδρέα σήμερα, έρημο και μόνο, στην κατεχόμενη από Τούρκους Καρπάσια...

Για την ίδρυση του φημισμένου Μοναστηριού του Αποστόλου Ανδρέα, που βρίσκεται στο ομώνυμο ακρωτήριο στην κατεχόμενη Καρπάσια, ελάχιστα είναι γνωστά. Η παράδοση φέρει τον Απόστολο Ανδρέα να έχει περάσει από το μέρος εκείνο, τον 1ο αιώνα μ.Χ., όταν το καράβι με το οποίο ταξίδευε έμεινε αγκυροβολημένο για τρεις ημέρες σε παρακείμενο λιμανάκι λόγω νηνεμίας.

Εκεί ο Απόστολος δημιούργησε μια πηγή στο βράχο από όπου άρχισε να αναβλύζει άφθονο νερό, «που τρέχει από τότε στον λάκκο της Παλαιάς Εκκλησίας και από εκεί βγαίνει σαν Αγίασμα από βρύση κοντά στη θάλασσα» (Ι. Τσικνοπούλλου «Ο Απόστολος Ανδρέας», 1967, σ. 21). Αυτό θεράπευσε και το τυφλό παιδί του καπετάνιου του καραβιού, ο οποίος, σύμφωνα με την παράδοση, έκτισε στην ίδια τοποθεσία ναό αφιερωμένο στον πρωτόκλητο μαθητή του Χριστού.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ...

Αυτό όμως που το κάνει Πανκυπρίως γνωστό τό προσκύνημα αυτό, είναι το ακόλουθο θαύμα:

Την περίοδο της ηγουμενίας του Οικονόμου Χριστόφορου Κυκκώτη συνέβηκε ένα θαυμαστό γεγονός, που συγκλόνησε τους κατοίκους της Κύπρου και αύξησε το σεβασμό και την αγάπη τους προς τον Απόστολο Ανδρέα και το μοναστήρι του.

Συγκεκριμένα γύρω στο 1896, οι Τούρκοι είχαν απαγάγει στην πόλη Αλλαγιά της Μικράς Ασίας το μοναχογιό μιας φτωχής Ελληνίδας της Μαρίας. Παρά τις προσπάθειες της γυναίκας να επανεύρει το γιό της, τούτο δυστυχώς δεν κατέσται δυνατό.

Ο μικρός Παντελής Χατζηγεώργη είχε οδηγηθεί από τους απαγωγείς του στις στρατιωτικές σχολές του κατακτητή και τα ισλαμικά τάγματα ώστε, μετά την αποφοίτησή του, να υπηρετήσει το Σουλτάνο και το Μωάμεθ. Έκτοτε η μητέρα του εναπόθεσε στο Θεό τις ελπίδες της για την ανεύρεσή του και με καθημερινές και συνεχείς προσευχές Τον ικέτευε να την ελεήσει. Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1912, είδε στον ύπνο της κάποιον Ανδρέα, και της ανακοίνωσε ότι σύντομα θα συναντούσε το χαμένο γιο της.

Η μάνα πεπεισμένη ότι ο επισκέπτης της δεν ήταν άλλος από το πρωτόκλητο μαθητή του Χριστού, αναχώρησε αμέσως με το αυστριακό ατμόπλοιο που εκτελούσε το δρομολόγιο Σμύρνης – Λάρνακας για προσκύνημα στο μοναστήρι του Αγίου, στην Κύπρο.

Με το ίδιο καράβι ταξίδευαν επίσης πολλοί Κύπριοι – άνδρες και γυναίκες – οι οποίοι εργάζονταν στη Μερσίνα και στα Άδανα ως υπάλληλοι γερμανικής εταιρίας που κατασκεύαζε τα μεγάλα σιδηροδρομικά έργα της Ανατολής.

Στο καράβι υπήρχε επίσης και μια μικρή ομάδα από δερβίσηδες, που επισκέπτονταν την Κύπρο για να διευθετήσουν διάφορες οικονομικές εκκρεμότητες των τεκνέων του νησιού. Σε κάποια στιγμή, η Μαρία διηγήθηκε τα συμβάντα στις άλλες γυναίκες που συνταξίδευαν μαζί της και εξέφρασε τη βαθιά της πεποίθηση πως με τη βοήθεια του Αγίου θα επανέυρισκε το γιό της.

Τη διήγησή της ακροαζόταν με πολύ ενδιαφέρον ένας από τους Δερβίσηδες, ο οποίος και παρατηρούσε προσεχτικά τη γυναίκα. Τελικά την πλησίασε και της απηύθυνε το λόγο, διαπιστώνοντας ότι ήταν η μητέρα του, αφού όπως φαίνεται, παρά την πολύχρονη παραμονή του στα τουρκικά ιεροδιδασκαλεία, εξακολουθούσε να διατηρεί ενθυμήσεις από την παιδική του ζωή.

Αφαίρεσε τότε το κάλυμα της κεφαλής και αφού ντύθηκε με ελληνικά ρούχα, ομολόγησε την χριστιανική του πίστη. Η χαρά και των δύο, όπως και όσων άλλων Χριστιανών ταξίδευαν μαζί τους, ήταν πολύ μεγάλη και ξεπερνούσε τα όρια της συγκίνησης. Μόλις δε το καράβι προσάραξε στη Λάρνακα, μητέρα και γιός έτρεξαν στο ναό του Αγίου Λαζάρου, όπου προσευχήθηκαν θερμά και ευχαρίστησαν τον Απόστολο Ανδρέα. Στη συνέχεια ο Παντελής ομολόγησε για δεύτερη φορά, μπροστά στον ιερέα του ναού παπά Ιωάννη Μακούλη, πίστη στο Τριαδικό Θεό.

Ο παπά Ιωάννης σφράγησε την επάνοδο του Παντελή στο Χριστιανισμό με την τέλεση του μυστηρίου του χρίσματος. Ακολούθως αφού επισκεύθηκαν το μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα, όπου προσκύνησαν τον Άγιο και τον ευχαρίστησαν για τη θαυμαστή βοήθειά του, μετέβησαν στο μοναστήρι του

Κύκκου στο οποίο παρέμειναν για λίγες μέρες.»

Όταν το αυτοκίνητο άρχισε να χρησιμοποιείται εκτεταμένα στην Κύπρο, οι προσκυνητές έφθαναν στο μοναστήρι με λεωφορεία, μα και πάλι το ταξίδι ήταν μεγάλο και διαρκούσε δύο-τρεις ημέρες. Στο μοναστήρι μετέβαιναν πολύ τακτικά, μέχρι και το 1974, και πολλοί πιστοί για βαπτίσεις παιδιών.

Μεταξύ των χιλιάδων επισκεπτών του μοναστηριού συγκαταλέγονταν και πολλοί Τουρκοκύπριοι, οι οποίοι σέβονταν τον Άγιο και έφθαναν εκεί από πολλά μέρη της Κύπρου φέρνοντας μαζί τους τα τάματά τους. Μετά την τουρκική εισβολή του 1974 επιτράπηκε για πρώτη φορά στους εγκλωβισμένους της Καρπασίας να μεταβούν στο μοναστήρι και να παρακολουθήσουν τη λειτουργία, με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου, στις 30 Νοεμβρίου 1978.

Ο Ηγούμενος Κύκκου και ο τότε Οικονόμος της Μονής Κλεόπας Κουρουζίδης επισκέφθηκαν το μοναστήρι για πρώτη φορά μετά την εισβολή στις 30 Νοεμβρίου 1994, ενώ ακριβώς ένα χρόνο αργότερα ηγήθηκαν προσκυνήματος από 40 Καρπασίτες που ταξίδεψαν στον Απόστολο Ανδρέα από τις ελεύθερες περιοχές με λεωφορείο. Εξάλλου, η πρώτη μαζική επίσκεψη στο μοναστήρι, από 600 Ελληνοκύπριους, πραγματοποιήθηκε στις 15 Αυγούστου 1997, μετά από επίμονες ενέργειες της Διαχειριστικής Επιτροπείας της Ιεράς Μονής του Απ. Ανδρέα προς τα Ηνωμένα Έθνη και τις κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας.

Μετά τη μερική άρση των περιορισμών στη διακίνηση από και προς τα κατεχόμενα από το τουρκικό κατοχικό καθεστώς, τον Απρίλιο 2003, χιλιάδες πιστοί συναθροίζονται στο κατεχόμενο μοναστήρι για να εκφράσουν την πίστη τους στον Άγιο. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι σε καταμέτρηση που έγινε την 1η Μαΐου 2003, από τους 25,800 Ε/Κ που είχαν μεταβεί στα κατεχόμενα οι 24,000 είχαν για προορισμό τους τη Μονή του Αποστόλου Ανδρέα.

Επίσης, τρεις ημέρες μετά τη μερική άρση των περιορισμών στη διακίνηση, στις 26 Απριλίου 2003 που ήταν και Μεγάλο Σάββατο, έγινε στο μοναστήρι λειτουργία Αναστάσεως, την οποία κάλυψαν διεθνή τηλεοπτικά δίκτυα.

Προσκύνημα στον Απόστολο Ανδρέα...

Το Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα γιορτάζει κανονικά στις 30 Νοεμβρίου, όμως επειδή κατά την ημερομηνία αυτή ο καιρός είναι συνήθως χειμωνιάτικος και οι προσκυνητές ταλαιπωρούνταν σε μεγάλο βαθμό, και αφού σε παλαιότερες εποχές το προσκύνημα στο μοναστήρι απαιτούσε ταξίδι πολλών ημερών, καθιερώθηκε η

15η Αυγούστου – ημέρα που εγκαινιάστηκε ο νέος ναός το 1867 – ως ημέρα γιορτής για το μοναστήρι.

Άφιξη Τίμιας Κάρας Απ. Ανδρέα στην Κύπρο - 7 Οκτωβρίου 1967

Η Τίμια Κάρα του Αποστόλου Ανδρέα μεταφέρθηκε στην Κύπρο από την Πάτρα, στις 7 Οκτωβρίου 1967, με την ευκαιρία της εκατονταετηρίδας της ομώνυμης εκκλησίας και εκτέθηκε για μια βδομάδα σε λαϊκό προσκύνημα.

Την Κάρα, που συνόδευαν οι Μητροπολίτες Πατρών κ. Κωνσταντίνος, Νίκαιας κ. Γιώργος και Ύδρας κ. Ιερόθεος, παρέλαβε στο λιμάνι Αμμοχώστου ο τότε Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, μέσα σε ατμόσφαιρα θρησκευτικής κατάνυξης και υπό τους ψαλμούς της χορωδίας του Πανελλήνιου συλλόγου Ιεροψαλτών και τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αμμοχώστου.

Σε ομιλία του κατά την τελετή υποδοχής της Τίμιας Κάρας, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Εις τον χώρον τούτον παρά την αρχαίαν Σαλαμίνα, όπου εγεννήθη και εμαρτύρησεν ο Απόστολος Βαρνάβας, καταγράφεται την στιγμήν αυτήν υπό της Ιστορίας μέγα γεγονός».

Ο ιδρυτής της Εκκλησίας της Κύπρου υποδέχεται τον ιδρυτήν της Εκκλησίας του Βυζαντίου.

Ο εις την Σαλαμίνα δια λιθοβολισμού μαρτυρήσας Απόστολος υπαντά τον εις Πάτρας δια σταυρού μαρτυρήσαντα Συναπόστολον.

Ο εκ των Εβδομήκοντα Πρώτος, ο Απόστολος Βαρνάβας, υποδέχεται εις την ιδιαιτέραν Αυτού πατρίδα τον εκ των Δώδεκα Πρωτόκλητον, τον Απόστολον Ανδρέα...».

Η αυτοκινητοπομπή που συνόδευε την Κάρα μέχρι τη Μονή του Αποστόλου Ανδρέα ακολούθησε συγκεκριμένη διαδρομή διερχόμενη από πολλές κωμοπόλεις και χωριά της Καρπασίας, στα οποία οργανώθηκε παλλαϊκή υποδοχή.

Με την άφιξη της Κάρας στη Μονή στις 8 Οκτωβρίου 1967 τελέστηκε, ενώπιον πολλών χιλιάδων πιστών που κατέφθασαν εκεί από όλη την Κύπρο, Αρχιερατικό Συλλεΐτουργο, του οποίου προέστη ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, συμπαραστατούμενος από τα υπόλοιπα μέλη της Ιεράς Συνόδου της Κύπρου και

των Μητροπολιτών Πατρών, Νίκαιας και Ύδρας...

Πηγές: [Http://Patrablog.Blogspot.Com/2009/11/Blog-Post_27.Html](http://Patrablog.Blogspot.Com/2009/11/Blog-Post_27.Html) &

[Http://Blogs.Sch.Gr/Kantonopou/2009/11/28/%CE%AD%CE%BD%CE%B1-%CE%BC%CE%B5%CE%B3%CE%AC%CE%BB%CE%BF-%CE%B8%CE%B1%CF%8D%CE%BC%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CE%B3%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%AD%CE%B1-%CF%80%CE%BF%CF%8D-%CF%83/](http://Blogs.Sch.Gr/Kantonopou/2009/11/28/%CE%AD%CE%BD%CE%B1-%CE%BC%CE%B5%CE%B3%CE%AC%CE%BB%CE%BF-%CE%B8%CE%B1%CF%8D%CE%BC%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CE%B3%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%AD%CE%B1-%CF%80%CE%BF%CF%8D-%CF%83/)